

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságok

Oszátoyzás

614.31

Szerző

Hely

Cím

Az élelmiszer hamisítás meggátlása

Idő

'1912'

Forrás:

Pesti Hírlap

Személy

Bp

(Hely)

1912. IX. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Az élelmiszer hamisítás meggátlása.

A fővárosi vegyészeti és élelmiszervizsgáló intézet most adta ki jelentését az 1911. évi élelmiszervizsgálat eredményéről. Nem óhajtjuk a jelentés részleteit ismertetni, csak a legfeltűnőbb esetre hívjuk fel az illetékes fórumok figyelmét.

A megvizsgált 4354 tejminta közül 1827 esett kifogás alá, vagyis közel fele találtatott hamisítottnak, míg a művelt nyugaton, ahol minden kis városnak van laboratóriuma, a hamisítások maximuma nem haladja meg az 5 százalékot.

Ha Budapesten, az ország szívében, ahol az ellenőrzés mégis sokkal intenzivebb, mint a vidéki városokban, a hamisítások száma ily nagy arányokat ölthet, milyen lehet a képe a vidéknek, ahol az ellenőrzést lazán vagy egyáltalán nem fogantositják?

Nézzünk csak körül fővárosunk esenyész népén, gondoljunk a gyermekhalandóság megdöbbentő nagyságára és ne feledjük el, hogy ezen gyilkos körülménynek egyik fő okozója a silány, megrontott élelmicikkkel való táplálkozás és akkor meg fogjuk találni a módját az élelmiszerhamisítás meggátlásának és meg fogunk erősödni ama szilárd elhatározásunkban, hogy az élelmiszerhamisítókkal szemben indokolt minden szigor, enyhe velük szemben minden még oly kemény intézkedés is és nem lehet soha eléggé éber, eléggé könyörtelen a megtorlás e nemzetrontó, alávaló mesterkedéssel szemben.

Ferde irányu törvénykezésünk a koldust, aki éhségét csillapítandó, néhány fillért lop, szigoruan bünteti, a teljes nyilvánosság előtt lefolytatott tárgyalással egyuttal a megvetésnek is kiszolgáltatja, az ezrek egészségét veszélyeztető és ezreket megkárosító hamisító ellenben élvezi a humanizmus összes jótékony kedvezéseit.

Az ellenőrzés mikéntjéről intézkedő 1895. évi XLVI. t.-c. már idejét multa. Egy teljes, mindeure kiterjeszkedő élelmiszertörvényre van szükség, amely méltóképen toroljon meg minden gazságot. Csip-csup 10—20 korona pénzbírság, 1—2 heti elzárás nem elrettentő példa a busás haszonra dolgozó hamisítónak. A pénzbírság minimuma 100—200 korona legyen s az elzárásra való átváltoztatás ne olyan méltányos, mint ma. A nyilvános hírlapi közvétel s az ítéletnek az üzletben való hivatalos kifüggesztése, tehát a csaló nyilvános megbélyegzése legyen egy további fokozat; az elzárás maximuma pedig nem, mint ma, 4—6 hét, de visszaesés esetén 3—6 hónap, sőt indokolt esetben, amikor a hamisított cikk súlyos betegségeket, esetleg halált okozott; a hamisító fejére idézzék a büntető törvénykönyv idevágó paragrafusait.

Csak teljes szigorral érhetünk el eredményt s azért még attól sem szabadna visszariadnunk, hogy ismételt hamisítás és javithatatlanág esetén az illető kereskedőt az ipartörvény módosítandó rendelkezése értelmében az üzleti jogtól, illetve iparigazolványtól hatósági uton megfosszuk. A biztos keresetforrás elvesztésének veszedelme kétségkívül sokakat visszatartana a bűn ösvényére való tévedéstől.

Az új élelmiszertörvény megalkotásával kapcsolatban sőt annak előtte már szaporitanunk kel-

lene a városi vegyvizsgáló állomásokat, hogy hatáskörük a legkisebb falura is kiterjedhessen.

A jelenlegi földmivvelésügyi miniszterben nem hiányzik a jó szándék. Sorra küldözgeti a leiratokat a törvényhatóságoknak, hogy vegyvizsgáló állomásokat létesítsenek.

Hisszük, hogy a miniszternek a tevékenység nem fog csak leiratok elkészítésében kimerülni, hanem igyekezni fog az új pénzügyminiszterrel megértetni, hogy az adófizető polgárok testi épsége ellen irányuló merényletek megszüntetése a jó tanácsokon kívül pénzáldozatot is követel.

Az ellenőrző állomások lelkiismeretes vezetése mellett áldást hozók lesznek kezdetleges közegészségügyi viszonyainkra!